

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Hvo hiertet vil omskære,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Hvo hiertet vil omskære.", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 50. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-workid69584/facsimile.pdf> (tilgået 20. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

5. Hand lade os os selv omskærc,
Fra hvad os fra ham skille kand,
Langt mere glad i ham at være,
End nogen sands begribe kand,
At døc fra alle gamle veye,
Og siden himlen laae til eye.

Nr. 15.

Mel. Guds gothed villa vi prise.

Hvo hjeret vil omskære,
Dets forhud tage af,
Den gamle Adam bære
Til døden og sin graf,
Hand faacr og JEsu sind,
Som er omskaaren bleven,
Hand er til himlen skreven
Og korsets orden ind.

2. Hvo saa sit aar begynder,
Hand følger kiødet ey,
Men sig i aanden skynder
Til livets rette vey,
Hand nye er født og skabt,
Af himmel-byrd oprunden,
Som har i JEsu funden
Alt det, som før var tabt.

5. 1: *lade*] *lader* *JP.*

Nr. 15. *BJ¹⁻²*; 2, 4: *Ruel's Licens B.* 2, 5: *fæd*] *fæd* *BJ¹⁻²*.

5. 1: *os selv anskære*] omrent = rense os selv; udtrykket er hentet fra Jer. 4, 4; jfr. Rom. 2, 29, hvor der tales om en åndelig omiskerelse af hjeret. — 5. 1: *sands*] tankie.

Nr. 15. Oversættelse. Wer sich im geist beschneidet, L. Laurentii, Schr. s. 86. — 1.1-2: Jer. 4, 4; Rom. 2, 29; se til nr. 14, 4 og 5. — 1.3-4: Ordene om den gamle Adam, som ikke findes i originalen, er hentet fra Luther's Hl. katékismus: »Den gamle Adam i os skal druknes ved daglig anger og hoff og da med alle synner og onde lyster: Rom. 6, 6; El. 4, 22; Kol. 3, 9, jfr. 1. Kor. 15, 45. — 1, 7: Lk. 10, 20; Fil. 4, 3; liebr. 12, 23; Joh. Ab. 5, 5. — 2.2-4: kiødet, aanden] Gal. 5, 16-17. — 2, 5-7: 2. Kor. 5, 17; 1. Pet. 1, 3, 23; 1. Joh. 2, 29 o. ll. — 2, 7: som han, som; kan bruges af Brorson, sådan at det næsten er = han, f. eks. nr. 249, §. 4.

28

3. Dog hierlet al omskære,
Merk siel hvordan det skeer:
Din synd du ret maa lære
At høde meer og meer;
Bod er det, som der maa
Det stene-haarde herte
Ret føre ind i smerte,
Ja gudske sonderslaue.

4. Ach! giv, til det at gjøre
I det begyndte aar
Din Aand som os kand røre,
Og ene det formaaer,
At vi dit billede
I dem, som ere blinde,
Naar de sig ret besinde,
Kand snarlig faae af see.

5. Jeg er i længsels smerte,
Og tusinde med mig,
At finde dig, mit herte,
Og rel at favne dig,
Naar jeg dig have maa,
Hvad vil jeg meer begiøre?
Jeg kund jo ikke mere,
End alting. JEsum, faue.

6. I synderel belænker,
O hvilken farlig sag;
I gaae i satans lænker
Saa mangen aar og dag.
Begynder naret ey,
Før I ved HErrens naade
Har ladet eder raade,
At gaae paa livsens vey.

6, 3: *gaue] gaar* B.

5, 3: *mit herte]* min elskede. — 5, 7-8: Da Jesus er alt, kan jeg ikke få mere end ham. — 6, 5: *begynder]* imperativ.

7. Omskærer eders herte,
Og løber Gud i favn
Med poenitenses smerte
I JEsu Christi navn!
Saa skal det ogsaa skee,
Gud lader sig formilde,
At I hans naades-kilde
I detteaar skal see.

8. Lad alle christnes mening
Ret derudi bestaae,
At de i din forening
Til døden blive maae;
At de i ingen nød
Sig lade fra dig drage,
Men trøstig korset sinage
For din den bittere død.

9. Saa ville vi dig prise
Vor gandske lives tiid,
Men denne pligt bevise
Med større kraft og flid,
Naar vi vor JEsum faaer
At see, med alle fromme,
Og kand med dennem komme
Til evigheds nyt-aar.

29

Nr. 16.

Nu det gamle aar gik hen,
Lader os begynde
Frydelig det nye igjen
Udi Aandens hrynde,

7, 7: naades-kilde², naades kilde J17, 9,8: nyt-aar¹ nye aar J15, nye-aar J16-7.
Nr. 16, B13-7, 1, 4: Aandens¹ Aandsens B.
7,3: poenitense¹ bed. — 8,1: mening¹ hensigt. — 8,3: i din forening¹ i forening med
dig. — 8,8: for din den bittere død¹ i takzæmmelighed for Jesu død. — 9,3 flg.:
Pligten til at prise Herren vil vi kunne oplyde med større kraft og flid i himlen,
end vi fornær det her.
Nr. 16: Oversættelse. Nun das alte Jahr ist hin, M. Müller, Schr. s. 61. — 1,4:
brynde¹ brand, varme, Rom. 12, 11.